Οἱ Γερμανοὶ ἀναρχικοὶ

κατέφυγαν στὶς ἀραβικὲς χῶρες

Προετοιμάζονται ἴσως γιὰ νέες ἐπιθέσεις

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἡ κυβέρνηση τῆς Δυτικῆς Γερμανίας περιμένει νέες ἐπιθέσεις τρομοκρατῶν, ἀπὸ μιὰ μικρή, ἀλλὰ ἀποφασισμένη γιὰ ὅλα, ὁμάδα μαχητικῶν νέων.

Τὸ ἀποκάλυψε ὁ πρόεδρος τῆς Μπούντεσταγκ (τοῦ γερμανικοῦ Κοινοβουλίου) κ. Κάρλ Κάρτσεν σέ δηλώσεις του πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, λίγο πρὶν τὴν ἀναχώρησή του στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

Εἶπε, λοιπόν, ὁ πρόεδρος τῆς γερμανικῆς Βουλῆς:

Οἱ ἔρευνες καὶ οἱ ἐπιδρομὲς ποὺ ἔκανε ἡ γερμανικὴ ἀστυνομία, μετὰ τὴν ἀπαγωγὴ καὶ τὴ δολοφονία, τὸ περασμένο φθινόπωρο, τοῦ μεγαλοβιομηχάνου Χάνς Μάρτιν Σλέγιερ, εἶχαν ἐξαρθρώσει τὴν ὑποδομὴ τῶν τρομοκρατικῶν ὁμάδων στὴ χώρα, ἀλλὰ ὑπάρχουν ἐνδείξεις ἀναδιοργανώσεώς της.

Οἱ τρομοκράτες ποὺ ἦταν ἀποφασισμένοι νὰ ἀναπτύξουν δράση δὲν ξεπερνοῦσαν τότε τοὺς 200, ἀλλὰ ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων ποὺ τοὺς συμπαθοῦσαν γιὰ τὸν ἀγώνα τους καὶ τὴν ἰδεολογία τους, ἦταν πολὺ μεγαλύτερος.

ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΡΑΒΕΣ;

Μετὰ τὰ δραματικὰ γεγονότα τοῦ φθινοπώρου, ἡ βασικὴ ὁμάδα τῶν τρομοκρατῶν ἐγκατέλειψε τὴν Δυτικὴ Γερμανία καὶ σήμερα οἱ ἀναρχικοὶ αὐτοὶ κρύβονται σὲ εὐρωπαϊκές, ἢ σὲ ἀραβικὲς χῶρες. Ὑπάρχουν ἐνδείξεις συσχετισμοῦ τῶν Γερμανῶν τρομοκρατῶν μὲ ἀνάλογες ἀραβικὲς ὁμάδες.

Πάνω ἀπὸ 10.000.000 μάρκα, ληστεύθηκαν ἀπὸ γερμανικὲς Τράπεζες τοὺς τελευταίους μῆνες, πρᾶγμα ποὺ θεωρεῖται ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς σὰν σοβαρὴ ἔνδειξη ἐπικείμενης ἀναζωπυρώσεως τῆς τρομοκρατικῆς δράσεως.

Οἱ νεαροὶ τρομοκράτες «εἶναι ἐξαιρετικὰ ἔξυπνοι καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα». Προετοιμάζουν τὰ σχέδιά τους ἐπὶ μῆνες, μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ σὲ κάθε λεπτομέρειά τους.

ΤΙ ΦΤΑΙΕΙ;

Ἡ αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σπουδαστῶν κατὰ τὴν τελευταία δεκαετία, ἀπὸ 300.000 σὲ 800.000, καὶ ἡ παράλληλη ἔλλειψη ἐργασίας ἔπαιξαν βασικὰ ρόλο στὴ δημιουργία ἑνὸς κλίματος συμπάθειας πρὸς τοὺς τρομοκράτες, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ ἐπίδραση τοῦ ἀριστερισμοῦ.

Στὸν κ. Κάρτενς τέθηκε τὸ ἑξῆς ἐρώτημα ἀπὸ δημοσιογράφο:

«Γιὰ ποιὸ λόγο, νέοι τῆς μεσαίας τάξεως στρέφονται ἐναντίον μιᾶς τόσο εὐημερούσης κοινωνίας, μὲ τόσο δίαιο τρόπο;».

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀπάντησε:

«Εἶναι κάτι ποὺ τὸ σκέφτομαι κάθε μέρα, χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ βρῶ μιὰν ἀπάντηση.

»Πιστεύω πάντως ὅτι ὡς ἕνα σημεῖο τὸ φαινόμενο πρέπει νὰ τὸ ἀποδώσουμε στὴν ἐπιρροὴ ποὺ ἀσκοῦν οἱ ἰδεολογίες (τῆς ἀριστερᾶς) ποὺ διδάχθηκαν στὴ Δυτικὴ Γερμανία καὶ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες κατὰ τὶς δεκαετίες τοῦ 1950 καὶ 1960. Αὐτὸ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα ὁρισμένοι Γερμανοὶ νέοι νὰ πιστέψουν ὅτι οἱ σημερινὲς μορφές Δημοκρατίας ξαναδηγοῦν στὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ὅπως τοῦ Ἄουσβιτς ἢ σὲ μιὰ νέα «βόμβα τῆς Χιροσίμα». Στὴ Γερμανία, ὅλα αὐτὰ εἶχαν σὰν ἀποτέλεσμα τὸ νὰ στραφοῦν πολλοὶ νέοι στὸν «ἐπαναστατικὸ ριζοσπαστισμό» καὶ νὰ ἐπιδιώκουν νὰ καταστρέψουν τὴν κυβέρνηση, τὸ κράτος, τὶς παραδόσεις, ἀκόμη καὶ τοὺς οἰκογενειακοὺς δεσμούς.

»Δὲν μπορέσαμε νὰ τοὺς πείσουμε ὅτι δὲν ἔχουν δίκιο».

ΔΕΝ ΔΙΕΙΣΔΥΣΑΝ

Ὁ Κάρστενς συνέχισε:

«Ἡ γερμανικὴ κυβέρνηση δέν στάθηκε ἱκανὴ νὰ τοποθετήσει πράκτορές της στὶς τρομοκρατικὲς ὁμάδες, γιατὶ οἱ πράκτορες αὐτοὶ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ κάνουν πράξεις τὶς ὁποῖες οἱ τρομοκράτες θεωροῦν ἀπαραίτητες γιὰ νὰ δεχθοῦν ἕνα νέο μέλος.

»Χωρὶς νὰ ὑπάρχουν ἀδιάσειστες ἀποδείξεις, ὑπάρχουν πληροφορίες ὅτι οἱ πράξεις αὐτές, ποὺ ζητοῦνται ἀπὸ τὰ ὑποψήφια μέλη φθάνουν ὥς τὴ δολοφονία ἀτόμων.

»Εἶναι νὰ γελάει κανένας, ἀλλὰ ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος γιὰ νὰ διευθύνεις μιὰ τρομοκρατικὴ ὁμάδα εἶναι μέσα ἀπὸ ἕνα... κελλὶ καὶ χρησιμοποιώντας σὰν «τα χυδρόμους» τοὺς δικηγόρους τῶν φυλακισμένων.

»Ὑπάρχουν ἐνδείξεις, ὅτι τὰ περίστροφα, μὲ τὰ ὁποῖα «αὐτοκτόνησαν» ὁρισμένοι ἀναρχικοί, τὰ εἶχαν βάλει, λαθραῖα στὶς φυλακές, οἱ δικηγόροι τους». Αὐτὰ ὑποστήριξε ὁ κ. Κάρστενς.

Μὴν τρομάζετε

ὅταν ἀποτυγχάνετε!

Εἶναι μία καλὴ ἐμπειρία

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἡ Βίκυ, μιὰ ὄμορφη, ἔξυπνη, μορφωμένη καὶ προικισμένη κοπέλλα, βρῆκε μιὰ καλὴ δουλειά, μετὰ τὴν ἀποφοίτησή της ἀπὸ τὸ κολλέγιο. Μετὰ δύο χρόνια ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας, ἀπολύθηκε. «Ἔνοιωσα νὰ μὲ κυριεύει ὁ πανικός», θυμᾶται. Μέχρι τότε, ὅλα μοῦ εἶχαν πάει καλὰ καὶ δὲν εἶχα μάθει νὰ ἀντιμετωπίζω τὶς δυσκολίες. Πίστεψα ὅτι ἤμουν μιὰ ἀποτυχημένη».

Ἡ ἀντίδραση τῆς Βίκυς ἦταν μιὰ ἔκφραση ἑνὸς συνηθισμένου φαινομένου. Σὲ μιὰ κοινωνία, ποὺ δίνει τόση ἔμφαση στὴν «ἐπιτυχία» δὲν κατορθώνουμε νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι πολλὲς φορὲς αὐτὸ ποὺ στὴν ἀρχὴ μοιάζει μὲ ἀποτυχία, μπορεῖ μακροπρόθεσμα νὰ ἔχει εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα.

Ὅταν ἡ Βίκυ σκέφτηκε τὴν «ἀποτυχία» της μὲ ψυχραιμία, κα τάλαβε ὅτι αὐτὴ ἡ δουλειὰ δὲν τῆς ταίριαζε. Ἀργότερα, βρῆκε μία ἄλλη, ποὺ τὴν ἱκανοποιοῦσε περισσότερο καὶ ἔνοιωσε καὶ πάλι «πετυχημένη».

Ἔχουμε τὴν τάση νὰ πιστεύουμε ὅτι ἕνας ἄνθρωπος εἶναι ἢ πετυχημένος, ἢ ἀποτυχημένος, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ὑπάρχουν διαβαθμίσεις καὶ στὴν ἐπιτυχία καὶ στὴν ἀποτυχία. Ὑπάρχει μία τεράστια διαφορὰ ἀνάμεσα στὸ «Ἀπέτυχα τρεῖς φορές» καὶ στὸ «Εἶμαι ἀποτυχημένος».

Κανένας δὲν εἶναι πετυχημένος σ' ὅλους τοὺς τομεῖς. Στὴν πραγματικότητα, ἡ ἐπιτυχία σ' ἕναν τομέα, ἀποκλείει τὴν ἐπιτυχία σ' ἕναν ἄλλο.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Ὁρισμένες μορφὲς ἐπιτυχίας μπορεῖ νὰ ἀποβοῦν καταστρεπτικές. Ὁ κίνδυνος τῆς πολὺ πρόωρης ἐπιτυχίας εἶναι ἰδιαίτερα ἔντονος, ὅταν τὸ παιδὶ ἐκδηλώνει ἀπὸ τὰ πρῶτα του τρυφερὰ χρόνια ἕνα ταλέντο. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα, μία κοπέλλα ποὺ ἀπὸ πολὺ μικρὴ ἔδειξε καταπληκτικὲς ἱκανότητες στὸ σκί. Ἡ φωτογραφία της δημοσιευόταν συχνὰ στὶς ἐφημερίδες καὶ ὅλοι ζήλευαν τὴν γεμάτη δόξα ζωὴ ποὺ ἀνοιγόταν μπροστά της. Πολλὰ χρόνια ἀργότερα, μιλοῦσε μὲ πίκρα γιὰ τοὺς πρόωρους θριάμβους της.

«Δὲν εἶχα προετοιμαστεῖ γιὰ τίποτα ἄλλο πέρα ἀπὸ τὸ σκί. Ἡ ἀπόδοσή μου ἔφτασε στὸν ἀνώτατο βαθμὸ τῆς, ὅταν ἤμουν 17 χρονῶν. Καὶ μετά, «ἔσπασα».

Ἀλλὰ καὶ ἡ εὔκολη ἐπιτυχία μπορεῖ νὰ εἶναι καταστρεπτική. Τὸ παιδὶ ποὺ κερδίζει ἕνα σχαλικὸ βραβεῖο, ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ γράψει π.χ. μία καλὴ ἔκθεση, ὁ ἐνήλικας ποὺ διακρίνεται στὴν πρώτη του δουλειὰ ἀπὸ καθαρὴ τύχη, εἶναι βέβαιο ὅτι ἀργότερα, ὅταν ἀντιμετωπίσουν τὶς πραγματικὲς δυσκολίες καὶ προκλήσεις τῆς ζωῆς, θὰ ἀπογοητευθοῦν.

ΚΟΣΤΙΖΕΙ ΑΚΡΙΒΑ

Πολλὲς φορὲς ἡ ἐπιτυχία κοστίζει ἀκριβά: μπορεῖ νὰ ὁδηγήσει τοὺς πετυχημένους στὸ ἄγχος καὶ στὴν προσοποίηση (ὅταν προσπαθοῦν νὰ ἐμφανίζονται εὐτυχισμένοι, ἐνῶ ἡ προσωπική τους ζωὴ ἔχει κλονιστεῖ) ἢ στὴν ἀπώλεια τῆς ἀκεραιότητας τοῦ χαρακτῆρα τους (ὅταν ἀναγκάζονται νὰ μεταχειρίζονται τὴν κολακεία καὶ τὰ ψέματα).

Γιατί, ὅμως, οἱ ἄνθρωποι φοβοῦνται τόσο πολὺ τὴν ἀποτυχία; Ἀπλούστατα, γιατὶ κανεὶς δὲν τοὺς ἔχει πεῖ ὅτι καὶ ἡ ἀποτυχία μπορεῖ νὰ εἶναι μία ἐποικοδομητικὴ ἐμπειρία.

Ξεχνᾶμε ὅτι καὶ ἡ ἀποτυχία ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς ἀνθρώπινης μοίρας καὶ ὅτι, ὅπως τονίζει ἡ κοινωνιολόγος Βιρτζίνια Σάτερ, «κάθε ἄτομο ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποτύχει».

Οἱ περισσότεροι γονεῖς προσοπαθοῦν ἀπεγνωσμένα ἢ νὰ ἐμποδίσουν μία ἐνδεχόμενη ἀποτυχία, ἢ νὰ προστατεύσουν τὰ παιδιὰ τους ἀπὸ τὸ νὰ συνειδητοποιήσουν ὅτι ἀπέτυχαν. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, τ' ἀφήνουν ἐκτεθειμένα, χωρὶς καμμία προετοιμασία, γιὰ τὴν πραγματικὴ ζωὴ ποὺ ἀπλώνεται μπροστά τους.

Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ νοιώσει καὶ νὰ ζήσει τὴν ἀπογοήτευση γιὰ νὰ μπορέσει στὸ μέλλον νὰ τὴν καταπολεμήσει καὶ νὰ τὴν νικήσει.

Κανείς, βέβαια, δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχυριστεῖ ὅτι ἡ ἀποτυχία εἶναι εὐχάριστη. Πληγώνει τόσο τοὺς ἐνήλικες, ὅσο καὶ τὰ παιδιά. Ἀλλά, μπορεῖ νὰ συμβάλλει θετικὰ στὴ ζωή μας, ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ μποροῦμε νὰ τὴν ἐκμεταλλευτοῦμε. Θὰ πρέπει νὰ ἀναρωτηθοῦμε: «Γιατὶ ἀπέτυχα»; Καὶ νὰ μὴ ξανακάνουμε τὰ ἴδια λάθη.

ΕΛΛΑΣ-ΙΤΑΛΙΑ

ΦΕΡΡΥ ΜΠΟΤ „ΓΕΩΡΓΙΟΣ"

4.000 ΤΟΝΝΩΝ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν διὰ Μπρίντιζι ὥρα 9.30 μ.μ. Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον

Πληροφορίαι — εἰσιτήρια εἰς ἅπαντα τὰ γραφεῖα ταξιδίων. 10% ΕΚΠΤΩΣΗ εἰς εἰσιτήρια ἀ-λέ-ρετοὺρ

Δεχόμεθα ἐπιβάτας καὶ αὐτοκίνητα διὰ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΙΓΓΛΕΣΗ

Ὀθ. Ἀμαλίας 12, τηλ. 277.776, 277.676, 277.151

ΠΑΤΡΑ-ΑΓΚΩΝΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ — ΤΡΙΤΗ — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ — ΣΑΒΒΑΤΟ

KARAGEORGIS LINES

F/B MEDITERRANEAN SEA

F/B MEDITERRANEAN SKY

ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 10ην ΕΣΠΕΡΙΝΗΝ

ΕΚΑΣΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ 10ην ΕΣΠΕΡΙΝΗΝ

ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 2αν ΠΡΩΙΝΗΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 2αν ΠΡΩΙΝΗΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 1370

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Π. Α. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ Ο. Ε.

ΟΘΩΝΟΣ — ΑΜΑΛΙΑΣ 32

ΤΗΛΕΦ: 270-994 — 277-204, 274-554 — 222-488

ΣΧΟΛΙΟ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΝΟΒΟΣΤΙ

«Διορθώνονται» οἱ τιμὲς

τῶν εἰδῶν στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση

Ἀνετιμήθη ἡ βενζίνη διότι ἀνέβηκε τὸ κόστος παραγωγῆς

ΚΑΘΗΛΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΒΑΣΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΜΟΣΧΑ. Ἀπὸ 1ης Μαρτίου, στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση μειώθηκαν οἱ τιμὲς λιανικῆς πωλήσεως πολλῶν ἀπὸ τὰ εἴδη ρουχισμοῦ, ὑφασμάτων, ὑποδημάτων, ὁρισμένων τηλεοράσεων καὶ ψυγείων, χημικῶν εἰδῶν οἰκιακῆς χρήσης. Ταυτόχρονα αὐξήθηκαν οἱ τιμὲς τοῦ καφέ, τῶν κοσμημάτων, τῆς βενζίνης καὶ ὁρισμένων ἄλλων ἐμπορευμάτων. Τί σημαίνει αὐτό; Πληθωρισμός; Ὄχι. Τακτικὴ διόρθωση τῶν τιμῶν. Στὸ σύνολο, τὸ ἐπίπεδό τους παραμένει σταθερό. Ὁ δείκτης τιμῶν δὲν ἄλλαξε. Ὅπως ἔγινε στὰ προηγούμενα χρόνια. Χώρια ἀπ' αὐτό, τὰ 99% τῶν εἰδῶν τροφίμων καὶ πάνω ἀπὸ τὰ 90% τῶν ἄλλων εἰδῶν πωλοῦνται σήμερα στὶς ἴδιες τιμὲς ποὺ πωλοῦνταν καὶ τὸ 1970.

Οἱ οἰκονομολόγοι γνωρίζουν, ὅτι σταθερότητα τιμῶν δὲν σημαίνει καθόλου στατικότητα τιμῶν. Στὴν ΕΣΣΔ, τὸ κράτος, ἀκολουθώντας μὲ συνέπεια τὴ γραμμὴ ποὺ ἀποβλέπει στὸ ἀνέβασμα τῆς εὐημερίας, παγοποίησε συνειδητὰ τὶς τιμὲς πολλῶν ἐμπορευμάτων πρώτης ἀνάγκης (κρέας, γάλα, παιδικὰ εἴδη καὶ πολλὰ ἄλλα) καὶ τῶν σπουδαιοτέρων ὑπηρεσιῶν (ἐνοίκια σπιτιῶν θέρμανση, φωταέριο, ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, ἀστικὲς συγκοινωνίες, κτλ). Ὅσον ἀφορᾶ ἄλλα ὄχι τόσο σπουδαῖα ἀπὸ κοινωνικὴ ἄποψη ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσίες οἱ τιμές τους ἐμφανίζουν κινητικότητα: μειώνονται ἢ αὐξάνουν.

Εἶναι γνωστό, πὼς ἀφετηρία, τῆς λιανικῆς τιμῆς εἶναι τὸ κόστος τοῦ προϊόντος, τὸ ὁποῖον ἔχει δυναμισμό. Τὸ κόστος τοῦ προϊόντος μειώνεται χάρη σὲ πολλοὺς παράγοντες καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα χάρη στὴν τελειοποίηση τῆς παραγωγῆς ἢ ὅπως λένε στὴν ΕΣΣΔ, χάρη στὴν εἰσαγωγὴ στὴν παραγωγὴ τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς προόδου. Ἔτσι λ.χ. ἡ μείωση τοῦ κόστους παραγωγῆς τῶν ὑφασμάτων, τῶν εἰδῶν ρουχισμοῦ τῶν τηλεοράσεων καὶ ἄλλων εἰδῶν ἐπέτρεψε νὰ μειωθοῦν οἱ τιμές τους. Δὲν κατορθώθηκε ὅμως νὰ μειωθεῖ τὸ κόστος παραγωγῆς τοῦ πετρελαίου καὶ μάλιστα ἀντίθετα, ἀνέβηκε τὸ κόστος. Γι' αὐτό, ὁσοδήποτε καὶ ἂν εἶναι λυπηρό, στάθηκε ἀναγκαῖο νὰ ἀνεβάσουμε τὴν τιμὴ τῆς βενζίνης, γιὰ τοὺς ἐρασιτέχνες αὐτοκινητιστές.

Ὁ καιρός ποὺ οἱ πρῶτες ὕλες καὶ τὰ καύσιμα ἦταν φτηνὰ πέρασε καί, καθὼς φαίνεται, σ' αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀνήμποροι ν' ἀλλάξουν τὰ πράγματα. Τουλάχιστον ὥς τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ ἀξιοποιηθεῖ ἡ θερμοπυρηνικὴ ἐνέργεια.

Ἡ ΕΣΣΔ εἶναι τὸ μόνο μεγάλο βιομηχανικὸ κράτος ποὺ βασίζει τὴν ἀνάπτυξή του στὶς δικές του πηγὲς καυσίμων καὶ πρώτων ὑλῶν. Ἀλλὰ γιὰ τὸ πετρέλαιο, τὸ κάρβουνο, τὸ φυσικὸ ἀέριο, χρειάζεται νὰ προχωροῦμε ὁλοένα μακρύτερα στὴν Ἀνατολή, στὴ Σιβηρία, στὴ χώρα τοῦ αἰώνιου παγετοῦ, ὅπου δὲν ὑπάρχουν δρόμοι, στὸ χῶρο τοῦ «πολικοῦ ψύχους» τῆς κατοικουμένης ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο στεριᾶς. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ κολοσσιαῖα ἔξοδα.

Ὡς τὴν 1 Μαρτίου ἡ βενζίνη στὴν ΕΣΣΔ ἦταν ἀπίθανα φτηνή: ἡ ἀκριβότερη καύσιμη ὕλη, κόστιζε λιγότερο ἀπὸ 0,1 τοῦ ρουβλίου τὸ λίτρο, (1 ρούβλι, ἰσοδυναμεῖ μὲ 1,4 δολλάριο Ἀμερικῆς σύμφωνα μὲ τὴν ἐπίσημη τιμή).

Τὸ ἀκάθαρτο πετρέλαιο στὴν παγκόσμια ἀγορὰ στοιχίζει περίπου τὸ ἴδιο. Βέβαια, ἐδῶ παρουσιάζεται ἕνα εἶδος «παράκαμψης»: ἕνα λίτρο πλούσιας σὲ ὀκτάνια βενζίνης ἔπρεπε ἀναμφισβήτητα νὰ κοστίζει ἀκριβότερα, ἀπὸ ὅ,τι ἕνα λίτρο ἀκάθαρτο πετρέλαιο, ἀκόμα καὶ μὲ τὴν παγκόσμια τιμή. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀνατίμησή της ἡ βενζίνη, στὴν ΕΣΣΔ κοστίζει πολὺ φθηνότερα παρὰ σὲ ἄλλες χῶρες.

Πρέπει ἰδιαίτερα νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸν καφέ. Φαίνεται πὼς ἡ ΕΣΣΔ, εἶναι ἡ μοναδικὴ χώρα, ὅπου πρὶν δὲν ἀνέβαιναν οἱ τιμὲς αὐτοῦ τοῦ προϊόντος. Εἶναι γνωστὸ πὼς ὁ καφὲς στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση δὲν παράγεται καὶ ἀγοράζεται ἕτοιμος στὴν ἐξωτερικὴ ἀγορά. Ὅμως στὴ διεθνὴ ἀγορὰ οἱ τιμὲς τοῦ καφὲ ἀνέβηκαν πιὸ πολὺ ἀπ' ὅσο οἱ τιμὲς τοῦ πετρελαίου.

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ

Πολλὰ ἐμπορεύματα πρώτης ἀνάγκης πωλοῦνται στὴν ΕΣΣΔ, μὲ ζημία, δηλ. σὲ τιμὲς κάτω τοῦ κόστους. Ἂς ποῦμε τὸ κρέας, ὁ σοβιετικὸς καταναλωτὴς τὸ ἀγοράζει στὴ μισὴ τιμή. Τὸ ὑπόλοιπο τῆς τιμῆς τὸ καταβάλλει τὸ κράτος. Γιὰ τὴν ἀκρίβεια θὰ ἀναφέρουμε μερικοὺς ἀριθμούς: Γιὰ ἕνα κιλὸ ὀδινὸ κρέας κατὰ μέσον ὅρο σὲ ὅλη τὴ χώρα ὁ καταναλωτὴς πληρώνει 1,65 ρούβλια, ἐνῷ ἡ προμήθεια τοῦ κρέατος αὐτοῦ καὶ ἡ πώληση κοστίζει στὸ κράτος 3,21 ρούβλια. Οἱ κρατικὲς ἐπιδοτήσεις γιὰ ὅλα τὰ εἴδη ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν φτάνουν σὲ ὕψος δεκάδων δισεκατομμυρίων ρουβλίων. Γιὰ τὸ κρέας, τὸ γάλα καὶ γιὰ ἄλλα εἴδη διατροφῆς στὴν ΕΣΣΔ, οἱ τιμὲς δὲν ἔχουν ἀνέβει οὔτε μιὰ φορὰ ἀπὸ 1962. Γιὰ τὴν ἐπιδότηση καὶ μόνο τῆς παραγωγῆς αὐτῶν τῶν εἰδῶν διατίθενται κάθε χρόνο ἀπὸ τὸν κρατικὸ προϋπολογισμὸ γύρω στὰ 20 δισεκατομμύρια ρούβλια, δηλ. πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅσα γιὰ τὴν ἄμυνα (17,2 δισεκατομμύρια ρούβλια).

Πάνω ἀπὸ 5 δισεκατομμύρια ρούβλια διαθέτει ὁ προϋπολογισμὸς γιὰ τὴν συντήρηση τοῦ στεγαστικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας. Τὰ ἐνοίκια τῶν κατοικιῶν (δὲν ἔχουν ἀνέβει ἀπὸ τὸ 1928, δηλαδὴ ἐδῶ καὶ μισὸν αἰώνα) καὶ οἱ εἰσπράξεις γιὰ τὶς δαπάνες κοινοχρήστων, (δὲν ἔχουν ἀνεβεῖ ἀπὸ τὸ 1948, δηλ. ἐδῶ καὶ 30 χρόνια), εἶναι τόσο χαμηλὰ ποὺ δὲν καλύπτουν οὔτε τὸ 1)3 τῶν ἐξόδων ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐκμετάλλευση τῶν κατοικιῶν.

Ἐπιδοτήσεις ἀπὸ τὸν κρατικὸ προϋπολογισμὸ γίνονται ἐπίσης γιὰ τὰ δημόσια μεταφορικὰ μέσα, (οἱ μεταφορὲς στὴν ΕΣΣΔ, εἶναι οἱ φθηνότερες τοῦ κόσμου) καὶ γιὰ τὴν παραγωγὴ ὅλων τῶν ἐμπορευμάτων ποὺ προορίζονται, γιὰ τὰ παιδιὰ κτλ. Σ' αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν οἱ κολοσσιαῖες δαπάνες τοῦ κράτους γιὰ τὴν παιδεία καὶ γιὰ τὴν ἰατρικὴ περίθαλψη, ὅλα τὰ εἴδη τῆς ὁποίας παρέχονται δωρεάν, γιὰ τὴν στεγαστικὴ οἰκοδόμηση (ἡ συντριπτικὴ πλειονότητα τῶν σοβιετικῶν ἀνθρώπων ἀποκτοῦν διαμερίσματα δωρεάν) γιὰ τὴν συνταξιοδότηση καὶ γιὰ πολλὰ ἄλλα.

Ὅπως καταλαβαίνετε, τίποτε δὲν γίνεται χωρὶς νὰ πληρωθεῖ τὸ κράτος: σ' αὐτὰ δαπανῶνται τὰ κέρδη τῶν κρατικῶν ἐπιχειρήσεων. Καὶ ἡ ἐπιδότηση τῆς παραγωγῆς ἐμπορευμάτων πρώτης ἀνάγκης, τὰ ὁποῖα πρέπει ἀπαραίτητα νὰ εἶναι προσιτά, μπορεῖ νὰ γίνει ὄχι μόνο σὲ βάρος τῶν κερδῶν ἀπὸ τὶς ἐπιχειρήσεις ἀλλὰ ὡς ἕνα βαθμὸ καὶ σὲ βάρος τῶν πόρων ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν εἴσπραξη ὑψηλοτέρων τιμῶν, λόγου χάρη, γιὰ τὰ εἴδη πολυτελείας (τὰ ὁποῖα καὶ ἀνατιμήθηκαν γιαυτὸν τὸν λόγο) κ. ἄ.

Στὴν ΕΣΣΔ οἱ τιμὲς εἶναι, στὸ εἶδος τους, ὄργανο τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους, δηλαδὴ τῆς πολιτικῆς ποὺ ἀποβλέπε στὸ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ ἀκλόνητη ἀνύψωση τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα, τῶν στρωμάτων ἐκείνων τοῦ πληθυσμοῦ ποὺ ἀμείβονται μὲ χαμηλοὺς ἢ μεσαίους μισθοὺς ἐργασίας.

Αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μὲ δύο βασικοὺς τρόπους: μὲ τὴν ἐπιταχυνόμενη αὔξηση τῶν μισθῶν ἐργασίας στὶς ἀντίστοιχες κατηγορίες τῶν ἐργαζομένων καὶ μὲ τὴ διόρθωση τῶν λιανικῶν τιμῶν τῶν προϊόντων. Τὸ κρατος, ἀφοῦ «πάγωσε» συνειδητὰ τὶς τιμὲς τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης σὲ χαμηλὰ ἐπίπεδα μὲ τὴν βοήθεια τῶν ἐπιδοτήσεων καθόρισε ταυτόχρονα ὑψηλὲς τιμὲς στὰ εἴδη πολυτελείας, ὅπως, λ.χ. στὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ κ.ἄ. Κι' ἔτσι, μὲ τὴν βοήθεια τῶν τιμῶν, πραγματοποιεῖται ἀνακατανομὴ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν πρὸς ὄφελος τῶν οἰκογενειῶν ποὺ ἔχουν χαμηλὸ εἰσόδημα. Ὅσον ἀφορᾶ τὶς κύριες κοινωνικὲς ὑπηρεσίες: ἰατρικὴ περίθαλψη, παιδεία, κατοικία, αὐτὲς εἶναι πρακτικὰ περίπου ἐξίσου προσιτές γιὰ ὅλα τὰ στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ.

ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ

Οἱ τιμὲς τῶν ἐμπορευμάτων, καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐνδιαφέρουν, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Στὴν κίνηση τῶν τιμῶν ἀντίδροῦν ὅλοι μὲ τὸν ἴδιο τρόπο: τὸ ἀνέβασμα τῶν τιμῶν στεναχωρεῖ ἢ μείωση —εὐχαριστεῖ.

Ἐννοεῖται πὼς στὴν ΕΣΣΔ, κανένας δὲν εἶναι ἐνθουσιασμένος γιὰ τὴν αὔξηση τῶν τιμῶν τοῦ καφέ. Ὡστόσο οἱ ἄνθρωποι ἀντιλαμβάνονται ὅτι νὰ ἐπιδοτεῖται ἡ ἀγορά του στὶς σημερινές συνθῆκες τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς, εἶναι γιὰ τὸ κράτος δύσκολη.

Ἡ μείωση τῶν τιμῶν γιὰ τὰ εἴδη ρουχισμοῦ, τὰ ὑφάσματα, τὰ παπούτσια, τὰ χημικὰ εἴδη οἰκιακῆς χρήσης καὶ τὶς οἰκιακὲς συσκευές, εὐχαρίστησε ὅλους: πολλὲς σοβιετικὲς οἰκογένειες ἑτοιμάζονται λ.χ. νὰ ἀγοράσουν τηλεόραση καὶ ψυγεῖο γιὰ τὸ ἐξοχικό σπίτι. Πρόκειται γιὰ πράγματα πολὺ ἀπαραίτητα. Ἡ ἐπιδότησή τους, γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὰ σπίτια τῆς πόλης καὶ τῆς ἐξοχῆς, θὰ γίνει τώρα πιὸ εὔκολη.

Μὲ λίγα λόγια, ἡ διόρθωση τῶν τιμῶν ἔχει καὶ αὐτὴ τὰ «ὑπὲρ» καὶ τὰ «κατά» της. Στὴν ΕΣΣΔ, γίνεται προσπάθεια νὰ ὑπάρξει ἰσορροπία μεταξὺ τῶν «ὑπὲρ» καὶ τῶν «κατά», νὰ ἰσοζυγίζονται. Καὶ τὸ κυριότερο εἶναι νὰ μὴ ζημιωθοῦν ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν χαμηλὲς ἀμοιβές. Στὶς συνθῆκες τῆς σχεδιομετρικῆς ἀσκησης τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τὸ πρόβλημα αὐτό, παρὰ τὶς δυσκολίες του, λύνεται σὲ γενικὲς γραμμὲς ἐπιτυχῶς. Ἡ ἀνύψωση τῶν τιμῶν μιᾶς κατηγορίας ἐμπορευμάτων ἀντισταθμίζεται μὲ τὴν μείωση τῶν τιμῶν ἄλλων εἰδῶν. Γι' αὐτὸ ὁ δείκτης τῶν τιμῶν στὴν ΕΣΣΔ ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια παραμένει πρακτικὰ ἀμετά